

andre af, at det offentlige træder til med en god og sund struktur, hvor borgeren ikke bliver sat mellem to stole.

Det har vi desværre set nogle gange på det sociale område. Vi ved, at det har været sådan – og flere andre ordførere har været inde på det – at man både har skullet håndtere kommunen og amtet i de svære sager. Jeg har selv personligt også oplevet, hvordan man har følt, at enten gjorde kommunen det godt og amtet ikke eller modsat, og at man derfor har følt, at man blev placeret midt mellem to instanser, og at det blev en økonomisk diskussion om, hvorvidt den ene eller den anden skulle betale, der trak ud og gjorde, at den enkelte borger ikke kunne få det behov opfyldt, som det var så åbenlyst skulle opfyldes.

Nu samler vi ansvaret ét sted: forebyggelse, behandling, efterbehandling og opfølgning. Der kommer til at blive en bedre sammenhæng for den enkelte borger, og også økonomisk vil det kunne betale sig for kommunerne at gøre det rigtige fra starten. For de kommuner, og dem er der masser af, der har gjort det godt for deres borgere også under den tidligere struktur, vil det ikke betyde en væsentlig ændring. Men vi ved jo desværre også, at der har været eksempler både på kommuner og amter, hvor man ikke har haft den nødvendige vilje til at give det bedste tilbud til den enkelte borger. Så ud over det menneskelige perspektiv kommer det økonomiske altså nu også til at spille ind.

I Det Konservative Folkeparti er vi glade for, at der er blevet lagt op til en glidende decentralisering, at kommunerne får lov til at få mulighed for selv at overtage flere af tilbuddene, at man har muligheden for at vælge, om man vil bruge regionernes tilbud, en anden kommunes tilbud eller selv oprette et tilbud i kommunen.

I nogle sager på det sociale område er det absolut vigtigste fokus jo specialiseringen, og at folk er et sted, hvor der er andre med samme behov, og hvor der er et personale med et enormt højt fagligt og specialiseret uddannelsesniveau.

Andre steder er det uhyre vigtigt, at man har mulighed for at være tæt på sin hjemegn, tæt på sin familie, tæt på vennerne, eller hvem det nu ellers er, der er ens netværk.

Et af eksemplerne på dem, der kunne falde igennem og der, hvor det var et paradoks at have de to forskellige instanser, er jo det med den alkoholiserede mor, som skal have behandling hos amtet, men hvor man måske ikke lige får kommunikeret, at der er et par forsømte børn

derhjemme, der har behov for en særlig behandling.

Nu er ansvaret for hele familien hos kommunen. Man kommer altså til bedre at kunne tænke familien i en helhed, både tage vare på børnenes og moderens behov og på den måde forhåbentlig være med til at gøre en tidligere indsats, en mere helhedsorienteret indsats og forhåbentlig sørge for, at både mor og børn kommer til at fungere godt sammen i fremtiden.

Kommunen er den, der har nærheden til problemerne, det er den, der kender lokalsamfundet, og det er derfor helt naturligt, at det er i nærområdet, at problemerne skal løses. Det er også derfor helt naturligt at sikre større og mere kompetente kommuner, der får en højere grad af faglighed og bedre mulighed for at løse problemet lokalt.

De regionale planer for servicetilbud og institutioner vil komme til at føre til en højere grad af synlighed for de eventuelt udækkede behov, der måtte være. Diskussionen i dag har gået meget på det her med, om der nu også vil være kapacitet til at opfylde de her behov. Sådan som jeg ser det og sådan, som vi ser det i Det Konservative Folkeparti, er det jo netop sådan, at det nu med de regionale planer, hvor kommunen og regionerne i samarbejde skal se på, hvad det er for behov vi har, vil komme frem i lyset, hvis der rent faktisk mangler kapacitet, mangler pladser på bestemte områder, og man vil være nødt til at forholde sig til det, fordi det bliver langt mere synligt.

Kl. 11.10

Kommunerne får et større ansvar. Det kommer til at betyde, at man bliver tilskyndet til at tænke på tværs, tænke anderledes og ikke mindst, at man i fremtiden med den nye struktur og de suppleringer, der bliver lavet til kommunerne, undgår, at man skal til at opfinde den dybe tallerken flere gange. Det kan man se på tre måder.

For det første vil de større kommuner betyde, at der kommer til at ligge langt mere viden og ekspertise og en højere grad af fagligt specialiserede miljøer i den enkelte kommune. Den enkelte kommune vil altså have en bredere erfaring, fordi der er flere mennesker, og man derfor har mødt det specielle behov før, og det vil gøre, at man vil kunne bruge egne erfaringer.

Så er der VISO, som har været omtalt tidligere, hvor man netop kan søge hjælp og viden om de specielle behov. VISO er en nyopfindelse, VISO vil supplere kommunernes specialviden,